

Foto: Samme Peper

Tijn Docter als vader en Minne Koole als zijn fantaserende zoon hebben een lastige maar ontroerende relatie in De wereld & Ko. Jeugdtheater voor alle kinderen en (groot-) ouders in de Plantage, Weesperbuurt, Kadijk en Eilanden. 'Het rollenspel dat vader en zoon spelen, is heel grappig. Met kartonnen dozen en knutsels maken ze elke fantasie werkelijkheid.' Kidsweek (****)

IN DIT BULLETIN

Activiteiten

Interview **Gideon Samson** en **Belle van Heerikhuizen** over jeugdtheater op blz. 2-3. **Jos Versteegen** over biografie Hans Keilson en nieuwe poëzie van **Gerry van der Linden**, blz. 4. SOOP-lezing van **Tonke Grever** (Luther Museum), p. 4. Countertenor **Sytse Buwalda** en luitist **David van Ooijen** met liederenprogramma 'Verboden Liefde', blz. 5.

Ik schrijf niet voor kinderen met in gedachten: 'zouden ze dit leuk vinden'?

Gideon Samson, blz. 2

Artikelen

In **Observaties** ziet Joke van der Wey een dierbare tweedehands boekhandel verdwijnen, blz. 6.

En verder

Buurtfeest 2020, een vraag, op blz.3. Het **winnende gedicht** van de Plantage Poëzieprijs is van Atze van Wieren, blz. 5. Het **Plantagedicht** is deze keer van Runa Svetlikova, blz. 6.

Jeugdtheater voor jong en oud

Het CREA-theater, Nieuwe Achtergracht 170 Woensdag 20 november; Aanvang 15.30 uur (graag op tijd aanwezig) Duur ca. 60 minuten Leeftijd ca 8+ en alle generaties daarboven Niet alleen voor leden

Toegang gratis voor ouders en kinderen (vrijwillige bijdrage)
De wereld & Ko – een heel leven verzinnen is de succesvolle opvolger van de jeugdvoorstelling *Meis!* die de Vrienden vorig jaar in het CREA-theater brachten. Auteur Gideon Samson ontving net een Gouden Griffel; acteur Minne Koole een nominatie voor het Gouden Kalf en regisseur Belle van Heerikhuizen een Zilveren Krekel (prijs meest indrukwekkende Jeugdtheater-productie). Kortom: een topbezetting en een topvoorstelling. Lees het interview met Belle en Gideon op blz. 2 en 3.

Foto: Sanja Marušić

Interview: Belle van Heerikhuizen en Gideon Samson

De Grote Ko-show gaat beginnen

Willem Campschreur

De gekte van de Kinderboekenweek ligt net achter hem. Jeugdboekenschrijver Gideon Samson won een dag voor die week begon de Gouden Griffel met zijn boek *Zeb*. Hij had al een vol programma maar nu moest hij op elke locatie naar twee, drie, vier boekhandels, blijven lachen en eindeloos op de foto. Regisseur Belle van Heerikhuizen doet nauwelijks voor hem onder. Zij won in september een Zilveren Krekel (voor meest indrukwekkende jeugdtheaterproductie) met haar voorstelling *Sweet Sixteen*. Gideon en Belle zijn ook nog eens volle neef en nicht. Samen bedachten ze *De wereld & Ko*.

Gefeliciteerd met de Griffel!

Gideon: Ja, die Griffel, daar gaat toch een soort van oerkracht van uit, ook bij volwassenen. Ik neem hem overal mee naar toe. Mensen vragen 'is dat hem', willen hem graag aanraken en dan krijgen ze hem in handen. Ik heb eerder ook zilver gewonnen, maar dan hoeft het niet, alleen de Gouden Griffel heeft die magie.

Dit is je eerste toneeltekst, na een reeks boeken, is dat anders?

Gideon: Alles is anders vergeleken met het schrijven van een kinderboek. Als ik een boek schrijf, is er maar één iemand die daar over gaat en dat ben ik. Ik schrijf niet voor kinderen met in gedachten: 'zouden ze dit leuk vinden'? Misschien arrogant maar ik weet bij een boek gewoon altijd of iets goed is of niet, dat voel je, dat weet je. Het komt dus bijna nooit voor dat ik minder zeker ben over wat ik maak en dat was nu wel zo. Ik heb iets geschreven, maar 'werkt' het? Als toneelschrijver ben je maar één onderdeel van een groter geheel: de voorstelling. Belle gaat die voorstelling maken, samen met de acteurs, en zet dat op de planken. Ik ben niet de eindbaas! Dat is zó ontzettend anders.

Belle: Er zijn drie versies van het script geweest. Eerst gaan allerlei mensen op zo'n eerste versie schieten en ik vond zelf dat die tekst mij, theateraanzien, met teveel problemen opzadelde. De tweede versie was veel te braaf, want Gideon had door de kritiek het kind met het badwater weggegooid. De creativiteit en gekte waren weg. Dat spraken we door en toen kwam de derde versie. We lazen die samen en wisten: dit is echt heel goed.

En is het technisch ook anders, schrijven voor toneel?

Gideon: Ja, ook dat. Normaal schrijf ik heel intuïtief, altijd. Als ik 's ochtends begin weet ik niet wat er drie uur later op papier staat. Ik weet ook vaak pas nadat ik iets geschreven heb, waar het over gaat. Ik stop dat er als het ware onbewust in. Als ik bij theater op intuïtie schrijf, mis ik soms de afslag of ik neem helemaal de verkeerde. Dat is ook onervarenheid, je moet een beetje de regels kennen om ze aan je laars te kunnen lappen. Belle: In theater moeten scènes iets meer een pointe hebben, dat was in de eerste versie iets minder. Elke scène moet niet alleen een illustratie zijn maar ook het verhaal verder helpen,

Foto: Petra Catz

ergens heen gaan, terwijl in literatuur misschien een sfeer of achtergrond genoeg is. Een leuke scène is fijn maar met vijftien leuke scènes heb je nog geen goed stuk.

En toen kwam de repetiteerperiode?

Gideon: Ja, een grappig verhaal wel. Belle en ik hadden afgesproken dat als het script klaar zou zijn, ik mijn handen ervan af zou trekken. Tijdens de eerste repetitie zou ik nog vertellen wat ik met de tekst bedoeld had en dan zou ik de deur uitgaan. We deden een eerste lezing, de acteurs hun deel en ik de regieaanwijzingen. Daarna begon de repetitie en was Belle de baas. Ik wilde iets zeggen maar zag gewoon: niemand zit nu te wachten op 'wat ik bedoeld heb'. Ik zei dus: 'jongens, volgens mij moet ik naar huis gaan' en iedereen knikte: 'hmm, goed idee'. Het was goed om los te moeten laten.

Belle: De repetitieperiode was heel makkelijk omdat de tekst zo fantasierijk is, een vrijbrief om zelf dingen te verzinnen. De acteurs konden gewoon pielen in de studio en soms kwam daar dan iets uit wat de voorstelling haalde, zoals een pizza-opera. Die heeft Gideon nooit geschreven. In het script worden alleen pizza's besteld en gegeten. De speelsheid en vrijheid die we voelden, dat was echt heerlijk, een vreugdevolle sfeer. Maar op een gegeven moment moet er toch echt een voorstelling komen. Voor een lege zaal was dat toen even ingewikkeld maar toen er eenmaal klassen kinderen zaten, dacht ik: het werkt supergoed.

Hoe zit het verhaal in elkaar?

Gideon: Ko, de hoofdpersoon van het verhaal is een fantast. Zijn moeder is er niet en nooit geweest en hij is een soort ontdekkingsstocht aan het maken naar wie zij dan geweest moet zijn. Vanaf minuut 1 verzint hij dingen: hij maakt een soort televisieshow waarin hij de presentator speelt maar ook de hoofdgast. Op zijn kamer heeft hij een museum gemaakt, dat draait helemaal om hem. Hij bewaart zijn eerste kauwgumpje dat hij niet doorslikte, allemaal dingetjes die niet van absolute waarde zijn, maar wel voor hem. En daar fantaseert hij allemaal dingen bij. Nergens in het stuk kan je helemaal zeker zijn van wat echt is en wat niet. Iets dat echt is kan overgaan in fantasie, of andersom, zonder dat het expliciet verteld wordt. Uit het rollenspel tussen

hem en zijn vader, die eigenlijk de waarheid niet aankan, komt langzaam de waarheid over de moeder naar voren.

Waar komt het idee voor de voorstelling vandaan?

Belle: Het basisidee komt van mij, dat ontstond zo'n drie jaar geleden toen in Nice op de promenade een vrachtwagen bijna honderd mensen overhoop reed. Dat dit gebeurt, dacht ik, dat we in een wereld leven waarin mensen bedenken dat dit een goed idee is. En mijn volgende gedachte was: dit komt in het nieuws, iedereen ziet het voorbij komen en hoe kan je nou aan kinderen uitleggen dat dit gebeurt? Hoe kan je de verschrikkelikheden van de wereld aan ze uitleggen zonder ze bang te maken, maar ook zonder ze voor te liegen en ze ergens van weg te houden, omdat je weet dat het hoe dan ook toch bij ze binnenkomt. Dat was mijn beginidee, nog best abstract. Maar Gideon en ik wisten al snel dat de voorstelling moest draaien rond fantasie en schoonheid als wapen tegen de ellende, daar waren we het meteen over eens. En toen bedacht Gideon het verhaal met de ontbrekende moeder.

Kan dat, zo'n thema voor die leeftijd?

Gideon: Als ik schrijf ben ik daar totaal niet mee bezig. Bij het schrijven creëer je een bepaalde wereld en in die wereld is alles logisch. Als schrijver en maker voel je het meteen als je iets doet wat er niet in thuishoort.

Belle: Volgens mij denken we daar het zelfde over: kinderen pakken mee wat ze mee kunnen pakken en ze zijn gewend om in een wereld te leven waarin ze niet alles kunnen begrijpen dus ze maken een verhaal van wat ze wel kunnen begrijpen.

Gideon: En als een kind iets mist of niet begrijpt of het op een andere manier meekrijgt dan bedoeld, is er niet zoveel aan de hand. We hadden dit vooraf bedacht als een 10+ voorstelling maar toen het script af was, bleek het ook voor 8+ te kunnen.

Heeft het een rol gespeeld in de hele productie dat jullie elkaar kennen, familie zijn, neef en nicht?

Gideon: Ja, toch wel. Het valt niet te ontkennen. We hebben in het begin tegen elkaar gezegd dat we goudeerlijk tegen elkaar moesten durven te zijn, anders gaat het niet werken. En we moesten ook wel eens minder leuke dingen tegen elkaar zeggen. Dat is goed want uiteindelijk hebben we hetzelfde doel, namelijk iets zo goed en mooi mogelijk maken. Toch blijft het lastig. Ik weet ook niet zo snel of ik het nog een keer zou doen. Jij?

Belle: Nou, ik vond het ook lastig. Ik werd voorzichtig, terwijl ik niet voorzichtig wilde zijn maar gewoon hard om, net wat Gideon zegt, een zo goed mogelijk eindproduct te krijgen. Na die tweede versie dacht ik: 'oh nee, hoe ga ik dit zeggen,

Foto: Samme Peper

straks valt het in verkeerde aarde en ben ik mijn neef kwijt'. Uiteindelijk ging dat gesprek heel goed en was het niet moeilijk. Ik zou het wel nog een keer doen, omdat ik blij ben met het eindresultaat.

Een geslaagde voorstelling dus?

Belle: Ja zeker, vooral vanwege de balans tussen alle vrolijkheid en gekte en fantasie die er in zit tegenover de zwaarte. Die zwaarte is er wel, maar niet te heftig voor kinderen, eerder aangrijpend voor mensen van alle generaties. Het is muzikaal aantrekkelijk en het toneelbeeld is zo speels dat kinderen vanzelf denken: 'ik wil ook meedoen, ik wil ook zo leven'. Ze komen na afloop ook altijd kijken, dingen bekijken, aanraken, meenemen als dat zou kunnen! Dan weet je dat het goed is.

De opvoering voor de Vrienden wordt financieel ondersteund door Werkgroep Kunst en Cultuur Centrum-Oost – Gemeente Amsterdam.

Plantage-Weesperbuurtfeest 2020

Het is zondagavond, 28 juni 2020.

In de milde avondzon maakt u nog een ommetje door de Plantage. De intrigerende geluiden vanuit Artis lokken u naar het Artisplein, waar een vrolijke, bijna uitgelaten groep buurtbewoners zich verzameld heeft rond zelf meegebrachte drank en lauwe pizza.

Wie zijn dit? Wat wordt hier gevierd?

Het zijn de organisatoren (mensen van de Plantage-Weesperbuurtvereniging en de Vrienden van de Plantage) en vrijwilligers die met een mengsel van opluchting en tevredenheid de succesvolle editie 2020 van het buurtfeest in het Wertheimpark vieren. Die hebben samen een prestatie van formaat geleverd en zijn daarvoor beloond met een indrukwekkend aantal blije buurtbewoners.

Aan die tafel op het Artisplein zijn nog plaatsen vrij. Oftewel: wij zouden geweldig blij zijn wanneer de ploeg vrijwilligers versterkt zou kunnen worden.

Wilt u meedoen aan de organisatie van dit buurtfestijn? Dan nodigen wij u graag uit om contact op te nemen met Hans Soetekouw: hans.soetekouw@xs4all.nl.

Literaire Middag: biografie en poëzie

Jos Versteegen over Hans Keilson en dichteres Gerry van der Linden

Zondag 10 november, 15.00 uur
Laranjazaal van de Hortus, Plantage
Middenlaan 2a
Niet de hoofdingang maar de deur
ca 15 meter rechts daarvan
Gratis voor leden; overigen € 5,-

Foto: Bob Bronshoff

Jos Versteegen is dichter, vertaler, schrijfdocent en biograaf. Al die verschillende facetten van zijn werk komen aan bod in een gesprek, dat zich zal richten op de biografie van Hans Keilson (1909-2011), een boek dat nog moet verschijnen, maar waaraan hij nu al enkele jaren werkt. In 2014 krijgt Jos een aantal gedichten

van de beroemde schrijver/psychiater Keilson onder ogen en sindsdien laat deze fascinerende man hem niet meer los. Hij vertaalt diens gedichten uit het Duits en publiceert ze in een tweetalige uitgave, *Sonnetten voor Hanna / Sonette für Hanna, een onderduikgeschiedenis in gedichten* (2016).

Hanna is Hanna Sanders, een jonge joodse vrouw die in 1944 ondergedoken zit in Delft. Hans Keilson, in dezelfde stad ondergedoken, komt in contact met haar en raakt hopeloos verliefd. Dat hij, zij het niet officieel, feitelijk al getrouwd is en een kind heeft, vormt een complicatie die ook in de sonnetten die hij voor Hanna schrijft, ter sprake komt. Het is niet het enige dilemma dat Keilson in zijn werk aansnijdt. Zo vormt de keuze tussen het leven of de kunst een groot conflict voor hem, en biedt zijn roman *In de ban van de tegenstander* een grondige analyse van de verhouding tussen slachtoffer en beul. Kortom: voldoende gesprekstof voor een boeiend gesprek tussen zijn biograaf Jos Versteegen en Cees van Ede.

Gerry van der Linden werd in 1975 ontdekt door Remco Campert die haar een plek gaf in zijn literair tijdschrift *Gedicht*. Ze debuteerde in 1978 met de bundel *De aantekening*. Daarna verschenen er nog elf bundels, de laatste *Verse helden* in 2017. Haar poëzie werd vertaald in het Engels, Frans, Duits, Spaans en Turks. Dit jaar verscheen de

Foto: Edo de Roo CC

bundel *Fauves des villes*, gedichten in Franse vertaling.

Ze las wereldwijd haar gedichten voor in tal van steden, van San Francisco (samen met Alan Ginsberg) tot Izmir, van Bandung tot Bremen. Haar poëzie is nauw verbonden met de vaak absurde wereld om ons heen. Grote en kleine gebeurtenissen herhalen zich, jager en prooi wisselen van rol en eenzaamheid eist, juist wanneer de afstand kleiner wordt, de hoogste tol. Rogi Wieg vond dat er in haar gedichten wordt 'geleefd maar ook fijnzinnig geregistreerd'. Behalve poëzie publiceerde Gerry van der Linden ook een novelle en twee romans. Ze is poëziedocent aan de Schrijversvakschool in Amsterdam en als beeldend kunstenaar maakt ze collages en installaties. Jos van Hest gaat met haar in gesprek over haar poëzie en vooral over haar laatste bundel. Natuurlijk leest ze ook voor uit eigen werk.

SOOP-lezing van Tonko Grever

Donderdag 28 november om 16.30 uur
Nieuwe Kerkstraat 124
Toegang gratis, ook voor introducés
Na afloop buurtborrel

Het Luther Museum, inmiddels welbekend, is afgelopen zomer geopend in het Oude Mannen- en Vrouwenhuis van gebouw De Wittenberg aan de Nieuwe Keizersgracht 570.

In deze SOOP-lezing zal **Tonko Grever**

komen vertellen over de totstandkoming van het museum, de inrichting ervan en de plannen die er zijn voor de toekomst. In de 17e eeuw was ongeveer twintig procent van de Amsterdamse bevolking Luthers en vele gebouwen herinneren hier nog aan. De Lutherse kerk en de diaconie verzamelden in de loop der jaren belangrijk erfgoed dat nu in het museum getoond wordt. Het gebouw zelf – met de regentenkamers, de gang en de kerkzaal – is feitelijk zelf het belangrijkste collectiestuk van het museum.

Countertenor Sytse Buwalda en luitist/gitarist David van Ooijen In het programma 'Verboden Liefde'

Zondag 8 december

Aanvang 15.00 uur

Kapel van het Occohofje

Nieuwe Keizergracht 94

Gratis toegang voor leden, overigen € 5,-

Sytse Buwalda neemt u in dit bijzondere programma mee naar het Italië van de achttiende eeuw. Hij verhaalt over de jonge Nina, die novice is in het klooster. In het aangrenzende conservatorium studeert Roberto, een aanstormend talent onder de castraten.

'... op dat moment kijkt ook Roberto haar kant op, en het lijkt wel of de wereld in het niets verdwijnt...'

Een verboden liefde...
Een hopeloze liefde...?

Buwalda schreef het verhaal zelf en omlijst het met 'muzikale illustraties', voor het grootste deel uit de achttiende eeuw. Hij zingt *Le Violette* van A. Scarlatti; *Per la Gloria d'adorarvi* uit de opera *Griselda* van G. Bononcini; *Pur dicesti, o bocca bella* van A. Lotti; *Come raggio di sol* van A. Caldara; *Amarilli, mia bella* van G. Caccini; *Ridonami la calma* van

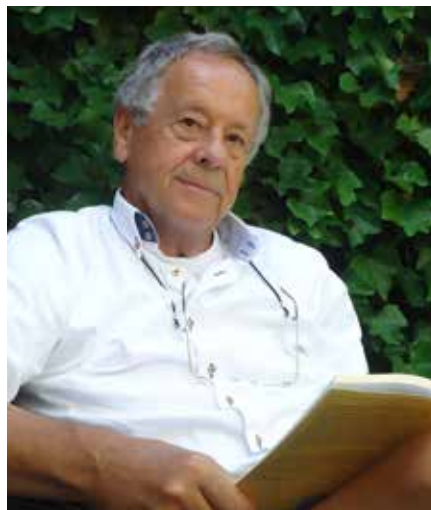
P. Tosti en *Plaisir d'amour* een klassiek Frans liefdeslied van J. P. E. Martini. David van Ooijen begeleidt Buwalda op luit en gitaar, zoals hij dat al eerder deed voor de Vrienden in een overvol Eik & Linde, in het najaar van 2016. Zowel Sytse Buwalda als David van Ooijen hebben een duizelingwekkende carrière achter de rug met tientallen CD's en honderden concerten in binnen- en buitenland. In heel Europa oogsten de twee veel lof met hun verhalende recitals waarvan u nu *Verboden Liefde* bij de Vrienden kunt gaan beluisteren.

Winnende gedicht Plantage Poëzie Prijs 2019 Atze van Wieren tweede keer winnaar

Tot verrassing van de jury (Katelijne Brouwer, Jos van Hest, Saskia van Leendert) kwam er dit jaar na lang beraadslagen een winnaar uit de bus die al eens eerder de prijs gewonnen had. Atze van Wieren (Harkema, 1943) was ook in 2001 al de gelukkige. Een beter bewijs van dichterschap valt met ruim 250 inzendingen waaruit anoniem gekozen moest worden, amper te verzinnen. Helaas verbleef Atze in het buitenland zodat Anna van der Laan voor hem de prijs in ontvangst kwam nemen. Zij droeg het (titelloze) gedicht met verve voor. De jury constateerde dat er in weinig regels, geschreven in eenvoudige taal, veel gebeurt en vond het 'een parel van een gedicht'.

Vannacht zag ik mijn vader weer.
Hij was zo jong, hij leek op mij.
Ik was heel blij, verrast
een onderscheiding op zijn jas te zien.

Hoe komt hij toch daaraan, dacht ik,
en waarom weet ik van niks.
Hij kwam niet dichterbij, het ereteken
fonkelde, wierp licht naar mij.

Onder de titel *Bedenkt eer gij herdenkt hebben zestien kunstenaars, architecten, wetenschappers, mensen vanuit de joodse gemeenschap en buurtbewoners bijdragen geleverd aan een bundel met inhoudelijke en procedurele bezwaren tegen het geplande namenmonument aan de Weesperstraat.*

Meer algemene aspecten komen eveneens aan bod, zoals: wie betrek je bij het bedenken van een zinvol monument en hoe ziet het herdenken van de Holocaust en allen die zijn omgekomen er in de toekomst uit?
Bestellen: info@campcatz.nl.
Ook te verkrijgen of te bestellen in de boekhandel (€ 12,50; 80 pag.; ISBN 9789462263642).

Leeshal Oost

Joke van der Wey

Gisteren was ik weer even bij Leeshal Oost, de tweedehandsboekwinkel in de Commelinstraat, net over de rand van de Plantage.

Ik ging er heen voor een boekje van H el ne Nolthenius maar kwam thuis met Beer Bruin en zijn Vriendjes, een boek van Gustaaf Peek dat ik altijd al wilde lezen, een fijne thriller en nog twee boeken. En Nolthenius natuurlijk, samen voor nog geen tientje. En dan zou ik mijn boekenbuit na lezing ook nog voor de helft van het geld terug kunnen brengen. Dat is altijd zo geweest. Iedereen komt blij thuis van Leeshal Oost, de schriep, de leesvraat, de snuffelaar en de koopjesjager, niet zelden verenigd in één persoon. Maar hoe lang nog? Er staat ineens een bord voor de oranje gestreepte luifel waarop de zaak – sinds 1956 – ter overname wordt aangeboden. Uitbater Hans ter Horst – in 1972 begon hij hier als vaste hulp – wil de zaak wel toelichten. Het is de tijdgeest, daar komt het op neer. Mensen lezen veel minder, zeker de jongeren zitten altijd op een scherm. Vroeger stond het hier op zaterdag zwart van de mensen, nu druppelt er af en toe iemand binnen. Wat ook niet helpt zijn die boekenkastjes met gratis boeken die iedereen tegenwoordig maar voor zijn huis zet. De kringloopwinkels hebben ook een groot aanbod boeken, zelfs het Kruidvat verkoopt boeken voor een habbekrats.

Illustratie: Joanna Blaisse

'Als je geen tweeverdiener bent kan het n t niet meer uit', zegt Hans, hoewel hij zelfs klanten heeft als André Kuipers: 'Zijn moeder kwam hier vroeger al SF-boekjes van Perry Roden halen voor haar zoon'. Daarmee is natuurlijk de kiem gelegd voor zijn carrière in de ruimtevaart. Leeshal Oost staat op Boekwinkeltjes en heeft twee pagina's op Facebook. Aan Hans ligt het niet en zijn klanten dragen hem zo te zien op handen. Er zou toch een mogelijkheid moeten zijn om dit fenomeen te behouden? Iets dat begon met een boekenkraam op de Dappermarkt, waarvoor de boeken door oprichter Koos de Jongh en zijn vrouw Wil elke ochtend drie hoog uit het raam werden getakeld, en 's avonds weer terug. Leeshal Oost moet blijven.

Plantagedicht

RUNA SVETLIKOVA

Foto: Wim Smeets

Runa Svetlikova (België 1982) 'fileert de werkelijkheid met fijne klauwtjes en een sardonisch lachje', staat op haar website. Ze doceert Literaire Creatie aan jongeren en volwassenen en

op de Schrijversacademie begeleidt ze dichters. In 2014 verscheen haar debuut *Deze zachte witte kamer* dat heel goed ontvangen werd (Herman De Coninck-debuutprijs, Jo Peters Poëzieprijs en de Europese Bridges of Strugadebuutprijs). Vorig jaar volgde *Drieëntwintig tips om de hond en je demonen aan de lijn te houden*, 'de neerslag van een kutjaar uit het leven van de dichter (...)' Maar geen triestig boek, integendeel.' Zie: www.svetlikova.be.

Strijk alle eer op

Zoals je na de griep eindelijk weer opstaat en geniet dat je niet meteen weer moet gaan liggen zoiets

als bij een wandeling – te ver te donker te veel modder plots weer bij het pad staan zoiets

Zoals je na het zwemmen – te diep te hoge golven wind aanlandig, onverwachts

het zand onder je voeten voelt en denkt dit. Dit heb ik zelf gedaan en deze nieuwe grond

heb ik gevonden, deze kust is alleen voor mij.

(is alleen van mij)

Alleen van mij

Strijk alle eer op

Uit: *Drieëntwintig tips om de hond en je demonen aan de lijn te houden*, Uitgeverij Marmar, 2018.

Redactie Willem Campschreur, Erik Hardeman, Joke van der Wey.

Vormgeving Marianne Boeije.

Uitgave Vereniging Vrienden van de Plantage, Nieuwe Prinsengracht 18-H, 1018 XJ Amsterdam, www.vriendenvandeplantage.nl, info@vriendenvandeplantage.nl, verschijnt 4x per jaar.

Bestuur René Mentink (voorzitter/ledenadministratie), Willem Campschreur (secretaris), Joop Hox (penningmeester), Liesbeth de Ruijter.

Nieuwe leden aanmelden via onze website.

Contributie particulieren  16, huisgenoten  7, instellingen/bedrijven vanaf  35 p.j.

Betalingen NL04 INGB 0004 4314 90 t.n.v.

Vereniging Vrienden van de Plantage, Amsterdam.